Lietas arhīva Nr. K73-1614-21/22
ECLI:LV:ZRT:2021:0818.11120040421.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Zemgales rajona tiesa
tiesnese M.Ribina

2021.gada 18.augustā Bauskā Zaļā ielā 12, rakstveida procesā izskatīja paātrinātā procesa kārtībā saņemtu krimināllietu, kurā apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/,
pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, 312.panta otrās daļas.
Pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietā esošos materiālus tiesa

k o n s t a t ē j a

k a /pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas un vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē, šādos apstākļos:

ar Zemgales rajona tiesas (Dobelē) 2020.gada 10.jūlija spriedumu, kas stājies spēkā 2020.gada 28.jūlijā, /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1(vienu) gadu 2(diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1(vienu) gadu 6(sešiem) mēnešiem 4(četrām) dienām.

2021.gada 10.augustā plkst.22.48 /pers. A/ tiesību ierobežošanas soda izciešanas laikā, zinot, ka viņam jāizcieš sods, vadīja citai personai piederošo transportlīdzekli automašīnu /LT marka/, reģistrācijas numurs /registracijas numurs/, Iecavā pa Upes ielu, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpas gaisā 1,7204 promiles, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas).

Ar savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā.

Ar savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļā noteikts, ka krimināllietas, kas nodotas tiesai paātrinātā procesa kārtībā vai izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, pirmās instances tiesā var izskatīt rakstveida procesā. Prokurors un apsūdzētais 10 dienu laikā var pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

Tiesa atzīst, ka lietu ir iespējams iztiesāt rakstveida procesā, jo no prokurora un apsūdzētā nav saņemti lūgumi lietas izskatīšanai mutvārdu procesā, noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Apsūdzētais /pers. A/ atzina savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās un nožēloja izdarīto. Turklāt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības pamatoti kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, jo apsūdzētais ir vadījis transportlīdzekli, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē, ar alkohola koncentrāciju izelpas gaisā 1,7204 promiles un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kas ir atņemtas. Kā arī apsūdzētā /pers. A/ darbības pamatoti kvalificētas pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas, jo apsūdzētais izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, kas viņam noteikts ar Zemgales rajona tiesas (Dobelē) 2020.gada 10.jūlija spriedumu.

Tiesai nerodas nekādas šaubas par to, ka apsūdzētais noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis tieši pie tādiem apstākļiem, kā tie ir norādīti celtajā apsūdzībā, tiesa apsūdzību uzskata par pilnībā pierādītu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ izdarīja divus mazāk smagus noziegumus, par ko likumdevējs ir paredzējis sodu gan brīvības atņemšanas veidā, gan īslaicīgās brīvības atņemšanas veidā, gan piespiedu darbu veidā, gan naudas soda veidā.

Pārbaudot apsūdzētā personību, konstatēts, ka /pers. A/ agrāk sodīts, nestrādā, neprecējies, bez noteiktas dzīves vietas.

Ņemot vērā iepriekšminēto, apsūdzētā personību un attieksmi pret izdarīto, to, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu apsūdzētais sadarbojās ar procesa virzītāju, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, ievērojot prokurores atzinumu par soda veida piemērošanu apsūdzētajam, tiesa uzskata, ka piemērotākais sods /pers. A/ konkrētajā lietā ir īslaicīga brīvības atņemšana, kādu lūdza piemērot arī valsts apsūdzība.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam ir piemērojams arī papildsods - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, kā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa vērtē to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un nožēlo izdarīto. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, kā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa vērtē to, ka noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas veido noziedzīga nodarījuma recidīvu, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu,

noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas izdarīts alkohola ietekmē.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības /pers. A/ piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu *(skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06).*

Krimināllikuma 51.pantā noteikts, ka, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Ar Zemgales rajona tiesas (Dobelē) 2020.gada 10.jūlija spriedumu, /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1(vienu) gadu 2(diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1(vienu) gadu 6(sešiem) mēnešiem 4(četrām) dienām. Spriedums stājies spēkā 2020.gada 28.jūlijā.

Brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ izcietis 2021.gada 13.februārī. Taču apsūdzētais /pers. A/ nav izcietis papildsodu, kas viņam noteikts ar Zemgales rajona tiesas (Dobelē) 2020.gada 10.jūlija spriedumu.

Tiesa ņem vērā, ka pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas /pers. A/ turpināja papildsoda - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas, izciešanu un līdz šī sprieduma taisīšanas dienai izciesti 6 (seši) mēneši 2(divas) dienas. Neizciestā soda daļa ir 1(viens) gads 2(divas) dienas. Tiesa uzskata, ka noteiktajam sodam ir daļēji pievienojams neizciestais papildsods- transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana.

Soda izciešanā /pers. A/ ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2021.gada 11.augusta plkst.00.03 līdz 2021.gada 12.augustam plkst.10.50, kas ir divas brīvības atņemšanas dienas.

Drošības līdzeklis - dzīvesvietas maiņas paziņošana, /pers. A/ atceļams.

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļu, Kriminālprocesa likuma 520., 527. - 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1(vienu) mēnesi 15(piecpadsmit) dienām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4(četriem) gadiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1(vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, 50.panta otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2(diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4(četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Zemgales rajona tiesas (Dobelē) 2020.gada 10.jūlija sprieduma, un galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem /pers. A/ noteikt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2(diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5(pieciem) gadiem.

Drošības līdzekli - dzīvesvietas maiņas paziņošanu, /pers. A/ atcelt.

Soda izciešanu /pers. A/ skaitīt no aizturēšanas brīža.

Soda izciešanā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2021.gada 11.augusta plkst.00.03 līdz 2021.gada 12.augustam plkst.10.50 (divas brīvības atņemšanas dienas).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 3.septembrī.

Tiesnese